

Verbinder met fluwelen vuist

LEUDAL

Een ernstige ziekte hield Arno Verhoeven bijna een jaar uit de burgemeesterszetel van Leudal. Nu is hij volledig hersteld en met een kersverse herbenoeming voor nog eens zes jaar op zak teruggekeerd op zijn werkplek. Leudal heet een bestuurlijk lastige gemeente te zijn. Met Peter Hamans blikt hij terug en kijkt hij vooruit. Maar over één heikel onderwerp zwijgt Verhoeven als het graf.

Over zijn ziekte:

'In maart vorig jaar heb ik de burgemeesterspost tijdelijk moeten opgeven. Ik werd ziek maar ach, ik keek er toch luchtigjes tegenaan. Aan mijn secretaresse vroeg ik om alle afspraken voor die week te verzetten. Ik verwachtte enkele dagen afwezig te zijn. Het werd een week, het werden twee weken. Maar het bleek een misrekening. Uiteindelijk ben ik bijna een jaar weggevoest. Ik heb me op doktersadvies niet met de gemeente mogen bemoeien. Geen raadsvergaderingen gevolgd, het mailverkeer werd platgelegd, ik bladerde alleen de krant een beetje door. Later dat jaar kreeg ik ook last van astma en apneu. Ik heb tijdens mijn ziekte zeven specialisten geconsulteerd. En het was ook een mentale kwestie. In familieverband heb ik tragische verliezen meegemaakt. Mijn ouders, mijn broer en mijn zus zijn allemaal relatief jong gestorven aan kanker. Ik ben de enige van ons gezin die nog in leven is. Dat gaat je niet in de koude kleren zitten. Dan ga je toch nadenken. Logisch toch? Maar ik ben sterker uit dit proces gekomen. Een ernstige ziekte betekent vaak een kantelmoment in je leven. Het is voor mij ook louterend geweest. Ik heb me verdiept in mindfulness. Dat is een training die je leert omgaan met gevoelens en gewoonten. En als je plotseling zo ziek wordt dat je uit de roulatie gaat dan ga je ook nadenken over je toekomst. Ach, mensen bedoelen het goed en adviseren je om 'de rest van je leven leuke dingen te gaan doen'. Ze zeiden: 'Goh, je werkt al 43 jaar, wordt het niet tijd voor iets anders?' Ik geef toe, ik heb er inderdaad over zitten nadenken. Terugkeren als burgemeester of niet? Maar een vertrek door de achterdeur past niet bij Arno Verhoeven. Ik wilde per se bijtekenen voor een nieuwe periode van zes jaar. Gouverneur Bovens heeft nog met de fractievoorzitters gebeld: willen jullie hem terug? Ja, dat wilden ze. En nu voel ik me beresterk. Ik ben twintig kilo afgevallen en sport weer, ik doe aan cardiofitness. Ook probeer ik meer te bewegen. En de balans moet terug tussen werk en privé. Ik zeg wel eens dat de ziekte me een jaar van mijn leven heeft gekost maar dat ik er wel mooi zes jaar voor heb teruggekregen.'

Arno Verhoeven: "De balans moet terug tussen werk en privé."

Foto: Peter Hamans

Over de gemeente Leudal:

'Ik was 54 jaar en burgemeester van Bergeijk. Ik wilde nog één stap maken in mijn carrière. Het werd Leudal. De nieuwe gemeente was in opbouw, ik kon hier in bestuurlijk opzicht met een nieuwe ploeg mensen gaan pionieren. Mijn vrouw en ik zeiden altijd tegen elkaar dat we na mijn pensionering terug zouden gaan naar Nijmegen. Maar nu zeggen we: we blijven hier in Leudal, in Heythuysen, want het voelt goed. Ik ben 61 jaar en feitelijk bezig aan mijn laatste periode als burgemeester. Als je me benoemt als de klassieke burgervader dan heb ik daar geen moeite mee want zo voel ik me ook. Ik ben graag onderweg in de kernen van Leudal en maak contact met mensen. Daar heb ik geen agenda of aanleiding voor nodig. En de mensen van Leudal maken graag contact met mij, daar sta ik ook voor open. Als ik in de supermarkt rondloop met mijn karretje en mensen spreken mij aan in mijn hoedanigheid als burgemeester dan heb ik daar absoluut geen moeite mee. Dat hoort bij mijn beroep. Maar ik ga in de winkel geen dossiers bespreken. Kom volgende week maar naar het gemeentehuis, roep ik dan.'

Over de media:

'We leven in roerige tijden. Sociale media bepalen meer dan ooit de agenda. Bestuurders krijgen mediatraining. Ik dus ook. Hoe ga je een interview in, wat zeg je wel en wat

zeg je niet, hoe bejegen je journalisten? Dat soort kwesties. We leren om te gaan met Twitter, kennen nu de kansen ervan en weten wat de valkuilen zijn. Met journalisten heb ik over het algemeen goede ervaringen. Waar ik wel moeite mee heb is dat ze niet altijd hoor en wederhoor toepassen. Een serieuze pers moet dat altijd doen, vind ik. Wat ik bijvoorbeeld heb geleerd tijdens de mediatraining? Dat ik niet moet doorpraten als de interviewer aan het schrijven is. Je beantwoordt de vraag en dat is het. Wees altijd alert, zorg dat journalisten je geen antwoorden in de mond leggen. En geef altijd de reactie die je zelf wilt geven. Geef desnoods drie keer achter elkaar hetzelfde antwoord. Blijf bij jezelf.'

Over de kwestie Ruiter:

'Hier zeg ik helemaal niets over. Je kunt me vragen wat je wilt maar hier zeg ik dus helemaal niets over. Hé-le-maal niets.'

Over de samenwerking met de raad:

'Ja, ik hoor ook dat mensen roepen dat Leudal een 'lastige gemeente' is waar politici geregeld met elkaar overhoop liggen. Ik zou het ook liever anders zien. Maar, zeg ik dan, welke gemeente bevindt zich vandaag de dag nog in rustig vaarwater? Het is de tijdgeest waarin het openbaar bestuur zit. Het schijnt erbij te moeten horen. Maar toch, ik was voorheen burgemeester in Mook en Middelaar en in

Bergeijk en ik moet toegeven dat ik de felheid waarmee in Leudal af en toe het debat wordt gevoerd in die andere gemeenten nooit heb ervaren. Het zijn vaak persoonlijke tegenstellingen die de bovenaan voeren. Ik zie het ook liever anders en druk de raadsleden op het hart dat we hier wonen en werken in een prachtige gemeente en dat we hier voor de inwoners zitten en niet voor onszelf. We moeten ons gezamenlijk bekommeren om het imago van Leudal. Maar het kan ook goed gaan! Vorige week hadden we een verlengde raadsvergadering waarin we belangrijke discussies voerden over de N280, over de winkelsluitingswet en over de ontgrondingen in Neer. Op het einde van de vergadering heb ik tegen de raad gezegd: kijk eens aan, dus julie kunnen het wél! Maar waar ik absoluut niet tegen kan, en dat laat ik ook op ondubbelzinnige wijze merken, is als raadsleden mijn ambtenaren onterecht bekritisieren. Mensen die zich niet kunnen verdedigen hoeven in een raadsvergadering niet te worden aangevallen. Dan ga ik pal voor mijn mensen staan.

Ik hoor ook geluiden dat ik harder moet optreden in de gemeenteraad, dat ik te zacht ben en raadsleden teveel ruimte geef. Ze vinden dat ik harder met de vuist op tafel moet slaan als dat nodig is. Maar dat past niet bij mij. Dat doe ik dus ook niet. Ik ben wie ik ben. Men heeft opnieuw voor mij gekozen en ze zullen het hier-

mee moeten doen. Punt. De raad wilde destijds een verbinder en die hebben ze gekregen. Ik wil mensen bij elkaar brengen, niet uit elkaar drijven. En het gaat mij lukken, het is een kwestie van tijd. In het presidium (periodiek overleg van fractievoorzitters, red.) stel ik het thema keer op keer aan de orde. Het is gewoon een kwestie van lange adem.'

Over zijn politieke voorkeur:

'Mijn broer vertrouwde mij ooit toe dat ik wel VVD zou gaan stemmen tegen de tijd dat het verstand in mijn leven zou komen... Maar ik ben en blijf lid van de Partij van de Arbeid, dat ben ik al van jongs af aan. Ik kom uit een katholiek nest, het was een kwestie van afzetten tegen het milieu waaruit ik kom, haha! Nee, serieus, de keuze voor de PvdA was een bewuste. Het credo van Joop den Uyl spreekt mij nog steeds aan. Want met het eerlijk delen van kennis, macht en inkomen maken wij de wereld beter. Maar je zult nooit aan mij merken dat ik van PvdA-huize ben. Dat hoeft ook niet. Een burgemeester staat boven de partijen. Ik hoor wel eens dat men denkt dat ik van CDA-huize ben door de manier waarop ik met mensen omga... nou ja... Ik ben ook iemand die graag over grenzen heen kijkt. Bij sommige actuele onderwerpen verdiep ik me graag in de standpunten van het CDA, maar als het gaat om het euthanasievraagstuk dan ben

ik veel liberaler. Je begrijpt dat dit met mijn gezinsverleden te maken heeft.'

Over zijn ambities:

'Ik ben nu 61 jaar. Ik wil de klus in Leudal afmaken. Er wacht de komende jaren veel werk op ons. Veel taken van de overheid komen op het bord van de gemeente terecht. We zullen de ambtelijke organisatie wat dit betreft toekomstbestendig moeten maken. De regio Midden-Limburg moet een eigen identiteit krijgen. Daarvoor gaan Leudal en de andere gemeenten de toeristische dynamiek van de Maasplassen en de economische bedrijvigheid in de regio inzetten. En vergeet niet de besluitvorming rond de N280. Gaat de provincie kiezen voor variant 3 of variant 5, de wijde bocht om Baexem heen? En krijgt Leudal een station? Wij als gemeente zetten er vol op in. Ik schat de kans dat óf Haelen óf Baexem een station krijgt groter dan vijftig procent. Ik herinner me een soortgelijk project in Molenhoek. Die gemeente kreeg ook een halte, zeg maar een voorstation richting Nijmegen. Dat project is bijna aan zijn eigen succes ten onder gegaan. Het bleek zó succesvol dat er al na korte tijd veel te weinig parkeerplaatsen en andere voorzieningen beschikbaar waren. We moeten uitkijken dat dit hier ook gebeurt en ervoor zorgen dat we goedbeslagen ten ijs komen.'

Peter Hamans